

Buli és közélet

Nemcsak szórakoztatás az EMI-tábor célja

Hogyan is viszonyulunk fiataljainkhoz, a most felnövekvő új generációhoz? Leginkább úgy, mintha nem sok közünk lenne hozzájuk. Pedig van. Szülők vagyunk, nevelők, a mai társadalom felelős tényezői, bármely szinten. Mégis azt mondjuk: semmi sem érdekli őket, csak a buli. Bevallom nekem is rémes, hogy hétvégeken nincs alvás - éjjel tizenegykor vonulnak a szórakozóhelyekre üvöltözve, aztán hajnalban vissza. De ebben nyilván a helyi nyitvatartási, csendháborítási rendeletek, meg a rendfenntartók is ludasak.

Viszont nagyon jó dolog, hogy az utóbbi időben megsokszorozódott a nyári táborok száma. Mindenki választhat magának kedvére valót. Vannak népzenei, üvegfestő, kézműves, környezetismereti foglalkozások, a szép szó tábora stb. És a nagy zenei fesztiválok, mint a zentai vagy az újvidéki.

Ezek mellé sorakozott fel az EMI-tábor, az Egyesült Magyar Ifjúság VI. délvidéki tábora, melynek az idén másodszor volt a színhelye a Tisza-parti kemping, mégpedig július 8-a és 10-e között, a Rákóczi Szövetség helyi szervezetének rendezésében.

A háromnapos rendezvénytől a helybeliek (enyhén szólva) tartottak. Először is attól, hogy rettenetes lesz a zenekarok hangereje, azután pedig a részeg fiatalok randalírozásától. Másodszor: tavaly hivatalosan is szélsőségesnek, nemzetieskedőnek, sőt provokatívnak titulálták. Volt olyan együttes, melyt a határon visszafordítottak (Kárpátia).

Ehhez képest az idén azt tapasztaltuk, hogy minden rendben ment, kilengések, incidensek nélkül. A zene sem volt túl hangos. A helyszín megfelelőbbnek bizonyult, mint a tavalyi. Emellett a rendfenntartók is jól végezték dolgukat, elég sok rendőr volt jelen, de érezhetően a rendet felügyelték, nem provokáltak. Sőt elterjedt a hír, hogy egy szerb nacionalista fiatalokból álló csoportot visszafordítottak.

Müller Évát kérdezem minderről, aki a tavalyi rendezvényt is látta, meg az idén is meghallgatott néhány előadást.

- Sokkal nyugodtabb körülmények között folyt az egész. Nem voltak bekiabálások, mint tavaly. Úgy látom, lassan megtanulunk demokratikusan vitatkozni. Még ha nem is tudjuk egymást meggyőzni, de legalább meghallgatjuk egymást. A témaválasztással nagyon meg vagyok elégedve. A jelenünkkel és a múltunkkal egyaránt foglalkoztak. Pl. a temerini fiúk

esete, a kettős állampolgárság, Jugoszlávia szétesése, vagy a Magyar Nemzeti Tanács első évének értékelése. Őszinte kérdések és beszélgetések voltak. Az előadásokat idősebbek és fiatalok is látogatták. Én azt mondom, ha a fiataljaink csak a koncertekre mennek el, már az is jó, mert tudják, hova jönnek. Látszott a pólóikon, magyar zenét hallgatnak. Látták zászlainkat és minden a nemzettudatukat erősíti. Tőlem megkérdezték: hogy mertél elmenni közéjük? Ezek magyar zenét hallgatnak! De én azt láttam, ha már a tetoválás a divat, bátran viselik a magyar címet, a turul madarat...Ezektől nem félni kell, hanem támogatni őket.

Nagyon jó, hogy fiatal családok is itt táboroztak a Tisza partján. Mindnyájan jó hangulatban, testbenlélekben megerősödve tértünk haza.

Még egy fontos adat: a belügyi szervek hivatalos közleménye szerint egyetlen incidens sem történt. Törvény- vagy alkotmányellenes cselekedetet nem észleltek. És ami a legfontosabb: droghasználatot nem tapasztaltak, alkohol-túladagolásra sem került sor. Márpedig ezek, sajnos, szinte mindennapos jelenségek a diszkókban.

Végezetül az Új Kanizsai Újságból idézek: „Az EMI-tábor abban is különbözik más fesztiváloktól, hogy nemcsak szórakozási lehetőséget nyújt, hanem a magyar fiatalokat megpróbálja bekapcsolni a délvidéki közéletbe. Politikáról, nemzettudatról, sőt esetenként tabudöntőgető témákról is vitafórumok szerveződnek, ami által az itt élő ifjúság képviselői véleményt formálhatnak jövőjükéről, közös dolgainkról. Elhúlna a kedves olvasó, ha hallaná, mennyi értékes, a lényegre érzékelő felszólalás hangzik el ezeken a beszélgetéseken. Ilyenkor derül ki, hogy a sokszor lesajnált vajdasági magyar fiatalok jó része igenis felelősséggel gondol szülőföldjére, a környezetét pontosan ismeri, véleményének hangot is mer adni, és a politizálás sem ördögtől való nekik: ha mindezt az ifjúság nyelvén, értékrendjén kínálják nekik... / Három kis fa (- Y) /

Summázva: nem elvadult hóbörgésről, nem mellődöntő siránkozásról van szó. Csak a megalkuvó gyávaságnak (ami minden rossz csirája) a legyőzéséről. Vállalnunk kell önmagunkat, jelenünket és múltunkat, de kritikus szemmel.

Csak így lehetünk teljes emberek - fiataljainknak ezt a magatartást kell felmutatni.